

ΑΚΤΙΝΟΘΕΡΑΠΕΙΑ ΚΑΙ ΩΗΜΟΣΙΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ

ο Αθανάσιος Γιαννόπουλος μιλά για τα αδιέξοδα και τις επιβεβλημένες πλύσεις

Αθανάσιος Γιαννόπουλος
Καθηγητής Παν./μίσιος Αθηνών- Χειρουργός, τ. Υψη. Υγείας & Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Βουλευτής Φθιώτιδας

Hσυμβολή της ακτινοθεραπείας στον έλεγχο της καρκινικής νόσου είναι και πάντα παραμένει καθοριστική. Η πρόοδος της ακτινοφυσικής επέφερε μεγάλη βελτίωση στην φαρέτρα του αντι-καρκινικού αγώνα. Σήμερα, ο γιατρός αισθάνεται ότι παράλληλα με το κειρουργικό νυστέρι και την χημειοθεραπεία, διαθέτει ένα πανίσχυρο ακόμη όπλο, την ακτινοθεραπεία. Αυτή μάλιστα, ορισμένες περιπτώσεις όπως τα λεμφώματα του αίματος αποτελεί για τον άρρωστο την θεραπεία «της πρώτης εκλιογής» αρκεί να σχεδιασθεί και να εφαρμοσθεί με τον κατάλληλο τρόπο και στον πρέποντα χρόνο. Υπάρχουν ακόμη και περιπτώσεις που απαιτούν την εφαρμογή επειγουσας ακτινοθεραπείας ανάλογα με ένα επείγον ρευματογενεί χωρίς αναβολή ή καθυστέρηση για να αποφύγουμε μόνιμη βλάβη του αρρώστου μας όπως είναι π.χ. η παράλυση. Οι ανάγκες αυτές όλες, καθιστούν πολλές φορές καθοριστική για την πορεία της αρρώστιας την προσαφύγη στην ακτινοθεραπεία. Αυτό, αποτελεί και το στοιχείο που τονίζει την σπουδαιότητα ανάπτυξης επαρκών μονάδων ακτινοθεραπείας που να καλύπτουν τις ανάγκες μας.

Σε μια χώρα με πολύ οργανωμένο δίκτυο εργαστηρίων ακτινοθεραπείας, η παραπομπή του αρρώστου σε αυτά είναι καθαρά έργο της βιοθητικής υπηρεσίας ενός νοσοκομείου. Δυστυχώς αυτό δεν είναι εφικτό παρά

μόνον σε επάλιστες χώρες με πολύ οργανωμένη ακτινοθεραπεία όπως π.χ. Σουηδία, Ελβετία, Γερμανία. Στις πλοιπές χώρες και ειδικά στον τόπο μας, η ανάγκη εφαρμογής ακτινοθεραπείας αποτελεί πηγή ταλαιπωρίας για όλους: γιατρό, άρρωστο, συγγενείς, νοσοκομεία.

Οι δυνατότητες απορρόφησης των αρρώστων που θέλουν ακτινοθεραπεία από τις υπάρχουσες μονάδες των νοσοκομείων είναι περιορισμένες. Αυτό δημιουργεί «αγώνα αναζήτησης ακτινοθεραπευτικής μονάδας» στον άρρωστο και όποιον τον έχει ανατέλλει. Η εφαρμογή της ακτινοθεραπείας καθυστερεί γιατί παντού υπάρχει «λίστα αναμονής». Η σειρά έρχεται πάντα με καθυστέρηση. Και κάποτε αργά ή «κατόπιν εορτής». Έται, ένα σημαντικό κεφάλαιο, μια ευκαιρία για ένα «παράθυρο ζωής» στον καρκινοπαθή παραμένει κλειστό ή μισόκλειστο για πάντα.

Το ιδεώδες θα ήταν να αναπτυχθούν μονάδες ακτινοθεραπείας σε πολλά σημεία της χώρας και κυρίως στα κεντρικά νοσοκομεία ώστε να υπάρχει κάλιψη της ζήτησης [που προβλέψιμα θα αυξάνεται συνεχώς για λόγους που δεν είναι σκόπιμο να αναλυθούν εδώ]. Αυτό για λόγους σύνθετους είναι πρακτικά σχετικά ανέφικτο σήμερα και πάντως απαιτεί χρόνο υλοποίησης που δεν είναι η καλύτερη προοπτική για όποιον έχει σήμερα ανάγκη. Το πρόβλημα λοιπόν υπάρχει και πρέπει να λυθεί. Πώς όμως;

Η μοναδική εφικτή λύση δεν μπορεί να είναι τίποτε άλλο παρά κάτι

ανάλογο με την πλύση που δώσαμε στο πρόβλημα με τις κλίνες των Μονάδων Εντατικής Θεραπείας. Όταν αντιμετωπίσαμε αυτό το μέγα πρόβλημα που μειώνει τον πολιτισμό μας, δεν διστάσαμε να δώσουμε μια ρεαλιστική και άμεσα εφαρμόσιμη λύση που απλά αξιοποιεί ολόκληρη την αναπτυγμένη δύναμη ΜΕΘ της χώρας [δημόσιου και ιδιωτικού τομέα], με ειδικές συμβάσεις.

Δεν είναι μυστικό στον τόπο μας, ότι ένα μεγάλο κομμάτι της υγείας που παρέχει το κράτος στον πολίτη του, φτάνει σε αυτόν μέσω «αγορασμένων» από το κράτος υπηρεσιών του ιδιωτικού τομέα. Αυτό μάλιστα σε μερικές ιατρικές υπηρεσίες όπως π.χ. η ψυχιατρική και η μαιευτική αποτελεί όχι την εξαίρεση αλλά τον κανόνα. Αλλά και σε πολλές δραστηριότητες υπηρεσιών υγείας η παροχή «αγορασμένων» από τον ιδιωτικό τομέα υπηρεσιών αποτελεί καθημερινή πρακτική όπως οι εργαστηριακές αναλύσεις, αξονική και μαγνητική τομογραφία, υπέρηχοι κλπ. Πολλές υπηρεσίες τέτοιου τύπου μάλιστα καθύπουν επαρκώς την επαρχία, την νησιωτική Ελλάδα και προστατεύουν τον έλληνα από περιπτές μετακινήσεις και δαπάνες μεταβάσεως αλλιώς κλπ. προς αναζήτηση δημόσιου νοσοκομείου για κάλιψη. Το ίδιο ακριβώς μπορεί να γίνει και με την αγορά μέσω συμβολαίων των υπηρεσιών ακτινοθεραπείας που διαθέτει ο ιδιωτικός τομέας. Υπάρχουν θαυμάσια ιδιωτικά ακτινοθεραπευτικά εργαστήρια που θα ήσαν πρόθυμα να συμβιβηθούν με το δημόσιο ή τα ταμεία για την κάλιψη αναγκών ασφαλισμένων σε ακτινοθεραπεία, αφού βεβαίως υπάρχει μια συζήτηση για την τιμή της συνεδρίας της ακτινοθεραπείας όπως έγινε με τις ΜΕΘ και τις MEN. Η κοστολόγηση είναι πολύ εύκολη και η εφαρμογή του μέτρου μπορεί να είναι άμεση. Άμεσο θα είναι και το ευεργετικό αποτέλεσμα στους συνανθρώπους μας. Οι ασθενείς δεν πρέπει να είναι σε ομηρία ή να υπάρχουν πολλίτες δύο κατηγοριών. Πρέπει τα ασφαλιστικά ταμεία να τολμήσουν γιατί έτσι θα αποφύγουν επιπλοκές και μακρές νοσηλείες που κοστίζουν περισσότερα.